

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 1 sierpnia 2017 r. – Tänzer & Trasper GmbH/Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

(Sprawa C-462/17)

(2017/C 347/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Tänzer & Trasper GmbH

Strona pozwana: Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

Pytanie prejudycjalne

Czy składniki wymienione w pkt 41 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 110/2008⁽¹⁾ są składnikami, które napój spirytusowy powinien zawierać co najmniej, aby mógł nosić w obrocie nazwę „likier jajeczny” (specyfikacja minimalna), czy też pkt 41 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 110/2008 wymienia wyczerpująco dopuszczalne składniki produktu, który ma nosić w obrocie nazwę „likier jajeczny”?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U. 2008, L 39, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Trento (Włochy) w dniu 3 sierpnia 2017 r. – Chiara Motter/Provincia autonoma di Trento

(Sprawa C-466/17)

(2017/C 347/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Trento

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Chiara Motter

Strona pozwana: Provincia autonoma di Trento

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy, celem zastosowania zasady niedyskryminacji zawartej w klauzuli 4 porozumienia ramowego, okoliczność dotycząca początkowej, obiektywnej weryfikacji profesjonalizmu za pośrednictwem konkursu publicznego, w którym uzyskano wynik pozytywny, stanowi czynnik należący do warunków kształcenia, który sąd krajowy musi uwzględnić celem ustalenia, czy zachodzi porównywalność pomiędzy sytuacją pracownika zatrudnionego na czas nieokreślony, a sytuacją pracownika zatrudnionego na czas określony, jak i celem stwierdzenia, czy występuje obiektywny, odpowiedni powód dla uzasadnienia odmiennego traktowania pracownika zatrudnionego na czas nieokreślony, i pracownika zatrudnionego na czas określony?

- 2) Czy zasada niedyskryminacji zawarta w klauzuli 4 porozumienia ramowego stoi na przeszkodzie przepisowi prawa wewnętrznego, jak ten wynikający z art. 485 ust. 1 decreto legislativo nr 297 z dnia 16.4.1994 r., który stanowi, że celem ustalenia stażu służby w momencie przyznania etatu na mocy umowy zawartej na czas nieokreślony, w całości zalicza się nie więcej niż cztery lata świadczenia służby na czas określony, podczas gdy zaliczenie dalszych lat służby redukuje się o jedną trzecią, w celach prawnych, i o dwie trzecie, w celach ekonomicznych, przez wzgląd na brak, w związku ze świadczeniem pracy na czas określony, początkowej, obiektywnej weryfikacji profesjonalizmu, poprzez konkurs publiczny, z którego uzyskano wynik pozytywny?
- 3) Czy zasada niedyskryminacji zawarta w klauzuli 4 porozumienia ramowego stoi na przeszkodzie przepisowi prawa wewnętrznego, jak ten wynikający z art. 485 ust. 1 decreto legislativo nr 297 z dnia 16.4.1994 r., który stanowi, że celem ustalenia stażu służby w momencie przyznania etatu na mocy umowy zawartej na czas nieokreślony, w całości zalicza się nie więcej niż cztery lata świadczenia służby na czas określony, podczas gdy zaliczenie dalszych lat służby redukuje się o jedną trzecią, w celach prawnych, i o dwie trzecie, w celach ekonomicznych, przez wzgląd na cel zapobiegania wystąpieniu odwrotnej dyskryminacji na szkodę pracowników etatowych zatrudnionych w następstwie zwyciężenia w konkursie publicznym?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di L'Aquila
(Włochy) w dniu 7 sierpnia 2017 r. – Gabriele Di Girolamo/Ministero della Giustizia**

(Sprawa C-472/17)

(2017/C 347/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Giudice di pace di L'Aquila

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gabriele Di Girolamo

Strona pozwana: Ministero della Giustizia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy działalność służbowa skarżącego sędziego pokoju wchodzi w zakres pojęcia „pracownika zatrudnionego na czas określony” na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 7 dyrektywy 2003/88 ⁽¹⁾ w związku z klauzulą 2 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, wdrożonego dyrektywą 1999/70 ⁽²⁾ oraz art. 31 ust. 2 karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy sędzia zwyczajny lub sędzia zawodowy może być uważany za pracownika zatrudnionego na czas nieokreślony porównywalnie z „sędzią pokoju” będącym pracownikiem zatrudnionym na czas określony do celów stosowania klauzuli 4 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, wdrożonego dyrektywą 1999/70?
- 3) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy różnice w procedurze stałego zatrudnienia sędziów zwyczajnych w stosunku do ustawowej procedury naboru stosowanej do zatrudnienia na czas określony sędziów pokoju stanowi powód o charakterze obiektywnym w rozumieniu klauzuli 4 pkt 1 lub 4 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, wdrożonego dyrektywą 1999/70, w celu uzasadnienia braku stosowania – przez „żywe prawo” Corte della Cassazione (sądu kasacyjnego), izby połączone, w wyroku nr 13721/2017 oraz Consiglio di Stato (rady stanu) w opinii z dnia 8 kwietnia 2017 r. nr 464/2017 – do sędziów pokoju, jak w wypadku skarżącego będącego pracownikiem zatrudnionym na czas określony, na tych samych warunkach pracy stosowanych do porównywalnych sędziów zwyczajnych zatrudnionych na czas nieokreślony; a także, w celu uzasadnienia braku stosowania środków zapobiegawczych oraz sankcji przeciwko stanowiącemu nadużycie stosowaniu umów na czas określony, w tym klauzuli 5 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, wdrożonego dyrektywą 1999/70 oraz wewnętrznego przepisu transponującego w art. 5 ust. 4a decreto legislativo nr 368/2001? Należy wskazać, że brak jest fundamentalnej zasady wewnętrznego porządku prawnego lub normy konstytucyjnej, które mogłyby uzasadnić dyskryminację w odniesieniu do warunków pracy oraz bezwzględny zakaz przekształcenia w stosunek pracy na czas nieokreślony w wypadku sędziów pokoju, także w świetle poprzedniego przepisu krajowego (art. 1 ustawy nr 217/1974), który przewidywał już zrównanie warunków pracy oraz stabilizację kolejnych stosunków pracy na czas określony sędziów honorowych.